

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/367/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613206000
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613206000.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci žalobcu CD Consulting, s.r.o., Praha 1, Nové město, Politických vězňů 1272/21, IČO: 264 29 705, Česká republika, zastúpeného Frídrieh Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému V. T., L. XX, o zaplataenie 508 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves 10C/138/2013-86 z 20.3.2015 v znení opravného uznesenia 10C/138/2013-92 z 23.3.2015 a v spojení s dopľňacím rozsudkom 10C/138/2013-94 z 25.3.2015

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, zrušuje rozsudok v uvedenej časti a konanie z a s t a v u j e.

P o t v r d u j e rozsudok v znení opravného uznesenia a v spojení s dopľňacím rozsudkom.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a žalovaný nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 508 € spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne zo sumy 520 € počítaným od 25.8.2010 do 7.11.2010, zo sumy 518 € počítaným od 8.11.2010 do 15.12.2010, zo sumy 513 € počítaným od 16.12.2010 do 7.02.2011 a zo sumy 508 € od 8.2.2011 do zaplataenia, so 6 % ročným úrokom zo sumy 520 € počítaným od 8.11.2010 do 15.12.2010, zo sumy 513 € počítaným od 16.12.2010 do 7.2.2011 a zo sumy 508 € počítaným od 8.2.2011 do zaplataenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 1,73 € a trovy konania spočívajúce v zaplataenom súdnom poplatku 30 €, to všetko na účet žalobcu, vedený v Poštovej banke, a.s., č. ú.: 0020529227/6500, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia a povinnosť nahradíť žalobcovi trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zast. 90,74 €, a to na účet jeho zástupcu vedený vo VÚB, a.s. č. ú.: 2641788159/0200, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozsudku uviedol, o. i., čo žalobca žiadal v Návrhu na uplataenie pohľadávky, podanom 28.3.2013 podľa čl.4 ods.1 NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č.861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), čím návrh odôvodnil, a, že na osvedčenie svojho nároku predložil originál zmenky vystavenej „odporom“ s údajmi, ktoré reprodukoval. Zdôraznil, že riadiac sa právnym názorom Krajského súdu (ďalej len KS) v Košiciach v uznesení 2Ncb/126/2013-18 z 27.6.2013, prednostne posúdil nárok žalobcu podľa spotrebiteľského práva. Ďalej uviedol, že podľa čl.5 ods.2 Nariadenia doručoval žalovanému kópiu tlačíva (návrhu) na uplataenie pohľadávky spolu s vyplneným C tlačívom na odpoveď, že žalovaný zásielku „prevzala“ 12.1.2015 a, že v stanovenej lehote mu Tlačívo na odpoveď nedoručil a nenavrhol ani, aby nariadil vo veci pojednávanie. Citujúc znenie čl.5 ods.1,2,3,6, čl.7 ods.1,3 a čl. 19 Nariadenia, čl. I, § 5,§ 10,§ 11 ods.1,§ 17 ods.1 prvá veta,§ 34 ods.1,§ 48 ods.1,§ 75 a § 77 ods.1 zák.č.191/50 Sb., Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších zmien a predpisov (ďalej len ZZŠ), § 495 O. z. a § 120 ods.1 O. s. p. a z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky III.

ÚS 63/06-46 z 23.8.2006 ďalej uviedol: Nárok v danej predmetnej sporovej veci je uplatnený žalobcom podľa Nariadenia, pričom žalobca je zahraničná právnická osoba, ktorá si uplatnila návrhom na tlačive A pohľadávku podľa čl.4 ods.1 Nariadenia nárok zo zmenky, ktorú v origináli priložil k návrhu spolu s výpisom z obchodného registra a plnomocenstvom pre zástupcu. Podľa čl.5 ods.1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné a súd vec prejedná ústne len vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhne niektorá zo strán. „Odporkyňa“ žiadnu odpoveď na tlačive C súdu nezaslala, voči nároku zo zmenky nevzniesla žiadne námietky a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Vzhľadom na uvedené, ako aj s prihliadnutím na to, že nárok uplatnený navrhovateľom patrí do pôsobnosti Nariadenia, že návrh bol podaný navrhovateľom v súlade s čl.4 ods.1 Nariadenia a bol aj správne vyplnený v jazyku konajúceho súdu, postupoval v prejednávanej veci podľa čl.5 Nariadenia a nenariadil vo veci pojednávanie, ale konal len písomne, keďže tu nebol daný dôvod na prejednanie veci na ústnom pojednávaní, ku ktorému súd pristúpi len v tom prípade, kedy nie je možné vec bez prejednania rozhodnúť alebo v prípade, keď o ústne pojednávanie požiadala niektorá z účastníkov konania, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Preto postupom podľa § 156 ods.3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote pred jeho vyhlásením a zároveň tieto údaje zverejnil aj na internetovej stránke. Pokiaľ ide o samotné rozhodnutie vo veci, podľa čl.5 ods.3 a čl.7 Nariadenia vychádzal z uplatneného nároku zo zmenky. Pre takto uplatnený nárok stačí, ak je zmenka, ktorá je v origináli predložená žalobcom platná a obsahuje všetky náležitosti vlastnej zmenky upravené v § 75 Zák. zmenkového a šekového. V danom prípade je predmetom sporu len nárok zo zmenky ako abstraktného cenného papieru, ktorý získal žalobca ako indosatár bez toho, že by mal akúkoľvek povinnosť preukazovať záväzkový vzťah, ktorý zmenka pôvodne zabezpečovala. Zmenka je cenným papierom vydaným v zák. stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide tak o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Zák. dáva dlžníkom z takejto zmenky len možnosť podať námietku proti majiteľovi, avšak neupravuje, že by takáto listina nebola platnou zmenkou. S tým potom súvisí aj dôkazná povinnosť na strane dlžníkov, ktorí musia namietkať a preukázať akúkoľvek vadnosť zmenky, vrátane prípadného pochybenia pri vyplnení zmenky ak táto pôvodne bola blankozmenkou a bola vyplnená v rozpore s vyplňovacím vyhlásením, a teda aj s udeleným vyplňovacím právom. Navyše ak bola zmenka prevedená na iného majiteľa tak, ako „je tomu“ v prejednávanej veci, musí dlžník preukázať, že nový majiteľ bol pri nadobúdaní zmenky v zlej viere alebo, že sa prevínal aspoň hrubou neobstaranosťou. Zlou vierou budú najmä tie prípady, kedy majiteľ nechá na seba previesť nevyplnenú zmenku, pričom vie ako má byť vyplnená, ale má za cieľ zneužiť túto listinu tak, že ju vyplní nesprávne, príp. že ju nadobudol len preto, aby zbavil žalovaného ako dlžníka možnosti vzniesť voči pôvodnému majiteľovi, remitentovi kauzálne námietky. V prejednávanej veci zo strany žalovaného žiadne takéto výhrady, resp. námietky uplatnené neboli. Preto sa zaoberal len tým, či vystavená zmenka má všetky náležitosti platnej zmenky. Všetky náležitosti podľa čl. I, § 75 ZZŠ predmetná žalobcom predložená listina ním označená ako zmenka spĺňa a teda v jej prípade ide o vlastnú zmenku. Splatnosť zmenky predloženej v tomto konaní je vymedzená formuláciou zaplatte pri predložení. Touto formuláciou je splatnosť tejto zmenky jednoznačne daná a to podľa čl. I § 33 ods.1 ZZŠ a na základe takto formulovaného znenia jej splatnosti možno konštatovať, že v jej prípade ide o zmenku splatnú na videnie, tzv. vista zmenku. Túto zmenku je pritom možné predložiť vzhľadom na takto formulované znenie jej splatnosti v spojitosti s čl. I § 34 ods.1 ZZŠ v lehote 4 rokov od jej vystavenia a až po jej predložení nastáva jej splatnosť, pričom na platenie môže byť majiteľom predložená v lehote 4 rokov po jej vystavení. Ide o zák. prípustnú možnosť predĺženia lehoty, v ktorej je možné takúto zmenku predložiť na platenie (čl. I § 34 ods.1 ZZŠ). Práve pri tomto type zmeniek na videnie (tzv. vista zmeniek) a zmeniek splatných v určitej lehote po videní (tzv. lehotných vista zmeniek), ktoré nemajú pri ich vystavení splatnosť exaktne stanovenú, z dôvodu, že táto je závislá „na majiteľovi“ zmenky, sa pripúšťa úročenie zmenky podľa čl. I § 5 ods.1 ZZŠ. V zmenke predloženej žalobcom je stanovená úroková miera, ako aj obdobie úročenia. Obdobie úročenia je spravidla určené dňom vystavenia zmenky, pričom tento údaj zo zmenky priamo vyplýva, resp. na zmenke môže byť určený aj iný deň, ako začiatok úročenia zmenky, nie však skorší, než je dátum vystavenia zmenky. Zo Zák. zmenkového a šekového nevyplýva žiadne pravidlo, ktoré by stanovovalo, dokedy sa zmenková suma úročí. Nevyplýva to ani z čl. I § 48 ods.1 v nadväznosti na čl. I § 77 ods.2 ZZŠ. Ak je úrok odmenou za poskytnutie určitých finančných prostriedkov, potom patrí až do zaplatenia, t.j. do doby, dokedy sú finančné prostriedky používané napriek tomu, že sa tak deje po splatnosti zmenkovej sumy a súbežne vzniká právo na sankčný úrok. Nejde o vadu zmenky, ak „vystavca“, pokiaľ ide o koniec doby úročenia stanovil dátum, do ktorého najneskôr je možné zmenku úročiť, aj keby sa pre nepredloženie nestala do tejto doby splatnou. Keďže zmenkový úrok 0,25 % denne uvedený v predloženej vlastnej vistazmenke neodporoval „uvedený“ pravidlám, neostávalo mu

nič iného, iba ho žalobcovi priznať, tak ako si ho uplatnil vo svojom návrhu. Podľa čl. I § 11 ZZŠ je každú zmenku možné previesť indosamentom a v prípade, že k takémuto prevodu dôjde, nadobudne nový majiteľ všetky práva zo zmenky. Nestáva sa však právnym nástupcom, ale novým nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, nie však práv zo základného vzťahu, z ktorého prípadne vzišlo vystavenie predmetnej zmenky. Zdôraznil, že predmetom sporu v danom prípade je nárok zo zmenky. Posudzovanie prípadného základného vzťahu, z ktorého prípadne vzišlo vystavenie predmetnej zmenky, by malo význam len vtedy, keby žalovaný vzniesol voči majiteľovi námietky, že k indosácii tejto zmenky došlo na jeho škodu alebo ak by podal relevantné kauzálne námietky týkajúce sa základného vzťahu, z ktorého prípadne vzišlo vystavenie predmetnej zmenky, príp. zmenky samotnej, čo by však musel v konaní aj preukázať. Čl. I § 17 ZZŠ vyjadruje zásadu abstraktnosti zmenkových záväzkov, čo znamená, že v prípade zmenky ide o záväzky celkom oddelené od všeobecných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku, čo platí ako pre zmenky platobné, tak aj pre prípadné zmenky zabezpečovacie. Dlžník preto nemôže namietat voči povinnosti zaplatiť zmenku, ktorá vyplýva z jeho pôvodného vzťahu s pôvodným majiteľom a zároveň vystaviteľom zmenky, a to práve z toho dôvodu, že došlo k jej indosácii. Podľa jeho názoru je to výlučne žalovaný, kto je povinný tvrdiť na svoju obranu proti platobnej povinnosti zo zmenky všetky skutočnosti, ktoré považuje za významné. Ak má v tomto smere povinnosť tvrdenia žalovaný, potom má podľa § 120 ods.1 O. s. p. tiež dôkaznú povinnosť, t.j. predkladať dôkazy, resp. navrhovať ich vykonať a to na všetky svoje tvrdenia. Z čl. I § 17 ZZŠ jednoznačne vyplýva prekážka prenesenia kauzálnych námietok na ďalšieho nadobúdateľa zmenky, ktorým je žalobca, čo je práve dôsledkom abstraktnosti a nespornosti záväzku zo zmenky. Táto prekážka môže byť prelomená len v tom prípade, ak dlžník zo zmenky preukáže, že nový majiteľ nadobudol zmenku nepoctivo. V tejto súvislosti „je treba“ zdôrazniť, že práve čl. I § 17 ZZŠ slúži na ochranu dlžníka zo zmenky proti nepoctivému nadobúdateľovi zmenky, a to bez ohľadu na to, aké má tento dlžník postavenie v základnom vzťahu, z ktorého prípadne vzišlo vystavenie predmetnej zmenky. Aj keď sú zmenkový dlžník a aj zmenkový veriteľ podľa Zák. zmenkového a šekového v rovnakom postavení, nie je vylúčené, že dôjde k situácii, keď sa zmenka použije voči subjektom, od ktorých je len ťažko možné očakávať znalosť zmenkovej úpravy. Práve preto je potrebné rozlišovať situáciu, kedy vstupuje do zmenkového právneho vzťahu podnikateľ, ktorý je profesionálom s nepodnikateľom, väčšinou spotrebiteľom a kedy vstupujú do právneho vzťahu 2 podnikatelia. Takéto posúdenie má nesporne význam najmä z dôvodu zistenia, či nedochádza k zneužívaniu zmenkového práva a či nedochádza aj k neprimeranému zvýhodneniu jednej zo zmluvných strán na úkor druhej. Takéto zisťovanie má však svoj význam len v tom prípade, ak sú zo strany dlžníka vznesené námietky proti povinnosti zaplatiť zmenku, o platnosti a záväznosti ktorej nie sú inak žiadne pochybnosti. Dlžník preto musí takéto námietky nielen uplatniť, ale v súdnom konaní ich musí najmä zdôvodniť a podložiť dôkazmi, pretože majiteľ zmenky je dostatočne legitimovaný už zmenkou samotnou (§ 495 O. z.) bez toho, že by musel preukazovať dôvod vzniku zmenky, dôvod jej prijatia, indosácie a p. Záväzky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Ak je návrhom uplatnený nárok zo zmenky, nie je možné bez ďalšieho v takomto konaní rozhodovať o záväzkoch zo zmluvy, ani keď je nepochybné, že s danou zmenkou súvisia. Abstraktnosť záväzku zo zmenky má za dôsledok, že zák. neviaže vznik zmenkových nárokov na žiadne iné okolnosti, než na splnenie formalít, ktoré predpisuje. „Jedná sa“ teda o záväzok platobný, ktorý nie je viazaný na iné vzťahy, a teda ani na hospodárske dôvody jej vzniku. Nespornosť záväzku zo zmenky je daná tým, že majiteľ zmenky nemusí pri predkladaní zmenky na zaplatenie, ani neskôr pri jej vymáhaní, preukazovať nič iného, než to, že je vlastníkom zmenky. Nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že mu povinný zo zmenky skutočne dlží zmenkovú sumu. Zmenka samotná, pokiaľ je platná, je dostatočným dôvodom pre vznik nároku na čiastku v nej uvedenú. Je výlučne „na dlžníkovi“ zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a tieto v súdnom konaní aj preukázal, pokiaľ podanie takýchto námietok nevyklučuje čl. I § 17 ZZŠ. Vznikom zmenky sa zakladá celkom samostatný záväzkový vzťah, ktorý existuje nezávisle na hospodárskom dôvode jeho vzniku. Zmenkové záväzkové vzťahy nemajú pôvod v predchádzajúcich kauzálnych pohľadávkach, tie len vytvárajú potrebu založenia zmenkových záväzkov. Preto i v prípade, napr. vystavenia zabezpečovacej zmenky tak existujú vedľa seba 2 záväzky, a to jednak pôvodný záväzok všeobecno-právnej povahy a popri ňom záväzok zmenkový. Účelom zabezpečovacej zmenky je v prípade omeškania s plnením záväzku všeobecno-právnej povahy, zabezpečiť plnenie zo zmenky. Aj takáto zabezpečovacia zmenka má skôr uvedenú abstraktnú a nespornú povahu. Zásada abstraktnosti zmenkových záväzkov sa zvyšuje v prípade, že remitent ako prvý majiteľ zmenky indosamentom (rubopisom) prevedie zmenku na nového majiteľa - indosatára. Tento získava všetky práva zo zmenky, a to nie ako právny nástupca predchádzajúceho majiteľa, ale ako celkom originálny nadobúdateľ týchto práv. V dôsledku toho priamy zmenkový dlžník môže voči takémuto poslednému majiteľovi zmenky robiť len také námietky, ktoré sa

zakladajú na ich vlastných vzťahoch. Opakoval, čo čl. I § 17 ZZŠ v tejto súvislosti „hovorí“. Výnimku zo zásady takto zvýšenej nespornosti a abstraktnosti zmenkového záväzku tvorí preukázaná námietka dlžníka, že posledný majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na škodu dlžníka (napr. v prípade dôverníckeho - fiduciálneho indosamentu). Len v prípade, že zmenkový dlžník takúto námietku vznesie a preukáže, môže následne na svoju obranu vzniesť aj kauzálne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k remitentovi, či iným skorším majiteľom zmenky. Dokazovanie na preukázanie dôvodnosti takýchto kauzálnych námietok je totiž možné vykonať výlučne len za predpokladu, že žalovaný v lehote do 30 dní po doručení tlačiva a návrhu na uplatnenie pohľadávky, ako aj tlačiva na odpoveď, sa vyjadrí k podanému návrhu, či už tak, že vyplní časť II. vzorového tlačiva písm. C a pripojí všetky príslušné podporné doklady alebo sa vyjadrí akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď. Podľa ods.12 Preambuly Nariadenia ďalšie dôkazy by mohol tak žalobca, ako aj žalovaný predkladať v priebehu celého prvostupňového konania. Pokiaľ však samotná odpoveď žalovaného k podanému návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je doručená súdu v lehote 30 dní po doručení tlačiva návrhu, musí súd vydať rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke, teda rozhodnúť vo veci samej. Čl. § 7 ods.3 Nariadenia, ktorý stanovuje takúto koncentračnú zásadu, má za dôsledok, že v prípade pasivity „odporkyne“, ktorá napriek riadnemu doručeniu návrhu v uvedenej lehote nedoručila mu odpoveď, musí rozhodnúť len na základe dôkazov predložených žalobcom, a teda nevykonáva dokazovanie uvedené v čl. § 7 ods.1 Nariadenia. Tento záver vyplýva z prvej vety uvedeného čl., ktorý podmieňuje vykonávanie tam uvedených dôkazov doručením odpovede. V tejto súvislosti opätovne poukázal na čl. I § 17 ZZŠ a opakoval, čo uvádza. Skutočnosť, že majiteľ konal protiprávne môže tak mať za následok jeho povinnosť nahradiť škodu, ktorá by v dôsledku toho dlžníkovi zo zmenky vznikla. Žalovaný ako dlžník nepreukázal, že nový majiteľ zmenky konal pri jej nadobúdaní vedome na jeho škodu a nepodal žiadne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k žalobcovi a ani zo záväzkovo-právneho vzťahu, ku ktorému sa zmenka viazala. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže zmenka nebola žalovaným v konaní spochybnená, rozhodol tak, že žalobcovi priznal ním uplatnenú zmenkovú sumu aj s prísl. Prísl. zmenkovej sumy, okrem už uvedeného zmenkového úroku 0,25 % denne uplatneného pri vistazmenke, predstavujú aj nároky podľa čl. I § 48 ZZŠ, a to zákonný úrok 6 % ročne zo zmenkovej sumy uplatňovaný od zročnosti, ktorá musela v danom prípade nastať pri predložení zmenky, čo podľa žalobcu bol 8.11.2010 a zmenková odmena vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy, teda 1,73 €. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. (jeho znenie, ako aj znenie § 149 ods.1 citoval) a zaviazal žalovaného, ktorý v konaní nemal úspech nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu 30 €, a trov právneho zast. vyčíslených podľa § 10 ods.1 a § 13a vyhl.655/04 Z. z., za tieto úkony: 1. prevzatie a príprava zast. 34,86 €, 2. písomné podanie na súd 34,86 €. Spolu 69,72 €. Režijný paušál podľa § 16 ods.3 vyhl.655/04 Z. z. 2 x 7,81 €, Spolu 15,62 €, 20 % DPH zo sumy 85,34 €, t.j. 17,06 €. Spolu trovy právneho zast. sú 102,40 € (69,72 + 15,62 + 17,06). Napokon uviedol, že podľa čl. 15 Nariadenia bod 1, rozsudok je vykonateľný bez ohľadu na akýkoľvek možný opravný prostriedok. Opravným uznesením súd opravil posledný výrok rozsudku tak, že má správne znieť: Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zast. 102,40 €, a to na účet jeho zástupcu vedený vo VÚB, a.s. č. ú.: 2641788159/0200, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení opravného uznesenia uviedol, o. i., že vo výroku rozsudku o trovách konania chybou v počítaní uviedol nesprávnu výšku trov konania, hoci v odôvodnení uvedeného rozhodnutia výška trov konania žalobcu vrátane trov právneho zast. bola vyčíslená správne a, že vzhľadom na zistené skutočnosti a § 164 prvá veta O. s. p. (jeho znenie citoval), tento nedostatok rozsudku odstránil. Doplniacim rozsudkom súd doplnil rozsudok o nasledovný výrok: Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, spočívajúce v súdnom poplatku za odvolanie 30 € a trovách právneho zast. 51,48 €, a to na účet jeho zástupcu vedený vo VÚB, a.s. č. ú.: 2641788159/0200, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení doplnacieho rozsudku uviedol, o. i., že vo výroku rozsudku o trovách konania chybou v počítaní uviedol nesprávnu výšku trov právneho zast., hoci v odôvodnení uvedeného rozhodnutia výška trov právneho zast. bola vyčíslená správne, že uvedenú chybu opravil a to vydaním opravného uznesenia z 23.3.2015, že ako vyplýva z odôvodnenia tohto rozsudku, o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. a na úhradu trov právneho zast. žalobcu zaviazal žalovaného, ktorý v konaní nemal úspech, avšak opomenul vo výroku cit. rozsudku rozhodnúť o trovách odvolacieho konania žalobcu, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku z odvolania 30 € a trov právneho zast. 51,48 € (1 úkon právnej „pomoci“ podanie odvolania 34,86 €, 8,04 € režijný paušál, 20 % DPH), vyčíslených podľa § 10 ods.1, § 13a a § 16 ods.3 vyhl.655/04 Z. z., z uvedených dôvodov podľa § 166 O. s. p. (jeho znenie citoval) vydal doplniaci rozsudok, ktorým doplnil cit. rozsudok z 20.3.2015, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný a, o. i., uviedol: Odvoláva sa proti Pohotovosti, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava. Z dôvodu premlčanej doby. Dátum vystavenia 29.4.2009, č. zmluvy 7281589.

Žalobca v podaní z 29.4.2015 (č.l.101-103) označenom ako Vec: Odpoveď na vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa a došlom súdu 4.5.2015 uviedol: Súd rozsudkom z 29.4.2015 sp. zn.: 10C 138-2013 rozhodol tak, že jeho návrh zamietol (ďalej aj napadnuté rozhodnutie; poznámka žalobcu), voči ktorému sa v zákonnej lehote odvolal. Žalovaný následne doručil súdu svoje vyjadrenie k jeho odvolaniu voči napadnutému rozhodnutiu, ku ktorému uvádza nasledovné: 1. Žalovaný vznáša námietku premlčania. Žalovaný vznáša námietku premlčania z opatrnosti, pričom ďalej poukazuje na skutočnosti, ktoré majú vyplývať z jeho záväzkového vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky. Predmetom tohto konania však nie je nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale výlučne nárok uplatnený zo zmenky. Žalovaný tak vznáša námietky k inému právnemu vzťahu, než je predmetom tohto konania. Tieto námietky sú preto irelevantné a súd na ne nemôže v tomto konaní prihliadať. Poukázal aj na rozsudok Nejvyššího soudu ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbirke soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004), z odôvodnení ktorého citoval. Vzhľadom na to, že najvyšší súd Českej republiky pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Vo vzťahu k námietkam žalovaného je potrebné poukázať predovšetkým na abstraktnosť a samostatnosť jeho záväzku za zmenku zaplatiť a absenciu akcesority k inému záväzku. Zároveň poukázal na § 17 zák.č.191/50 Zb. (jeho znenie citoval). Z uvedeného vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Zároveň je potrebné uviesť, že uplatnená „pohľadávka“ zo zmenky „nie premlčanou“. Premlčacia doba môže začať plynúť až odo dňa splatnosti zmenky, nie od momentu jej vystavenia. Žalovaný vystavil zmenku ako tzv. vista zmenku, teda jej splatnosť nastáva predložením na platenie. Doložka na zmenke na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia, predstavuje prípustnú modifikáciu lehoty na predloženie zmenky k plateniu podľa § 34 ods.1 tretia veta ZŠZ. Z uvedeného je zrejmé, že splatnosť zmenky nastáva v momente predloženia, pričom predložiť ju je možné v lehote 4 rokov od jej vystavenia. Premlčacia doba tak začína plynúť až v momente predloženia zmenky na platenie. Ku dňu podania návrhu na uplatnenie pohľadávky na súde nebol nárok zo zmenky premlčaný, pretože odo dňa predloženia zmenky na platenie neprešla dlhšia doba ako 3 roky. Preukázanie skutočnosti, že nastalo premlčanie uplatneného nároku zo zmenky je na strane žalovaného. 2. Zo žalovaným predloženého dokladu vyplýva, že vykonal úhradu, pričom na doklade nie je uvedený ako variabilný symbol č. zmenky 7281589, ktorá je uplatnená v tomto konaní, ale č.7281312. Predpokladá, že ide o úhrady na bankový účet POHOTOVOSTĚ, s.r.o., pričom z predložených potvrdení o úhradách nevyplýva, že by išlo o úhradu zmenkového záväzku zo zmenky č.7281589, uplatňovanej v tomto konaní. Žalovaný tak predmetnými splátkami pravdepodobne uhradil jemu (žalobcovi) neznáme záväzky voči POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a neuhradil zmenkový záväzok uplatňovaný v tomto konaní. Ďalej z predloženého potvrdenia o úhrade z 30.6.2009 zároveň nevyplýva, že by išlo o úhradu zmenkového záväzku a to z nasledujúcich dôvodov. Tvrdí, že „zmenke“ v čase danej úhrady, ktorá nebola v žalobnom návrhu zohľadnená, nebola zmenka ešte splatnou, t.j. nebola žalovanému predložená na úhradu. Žalovaný tak predmetnou splátkou pravdepodobne uhradil jemu (žalobcovi) neznáme záväzky voči POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a neuhradil zmenkový záväzok. Ak žalovaný tvrdí, že predložený doklad o úhrade predstavuje platbu na zmenku, žiadal, aby svoje tvrdenie v konaní preukázal, a to predovšetkým tým, že preukáže že zmenka bola v čase úhrady už splatná, teda už mu bola predložená na platenie. Zdôraznil, že dôkazné bremeno na preukázanie týchto skutočností leží na pleciach žalovaného. 1. Vo svojom návrhu uplatnil nárok zo zmenky. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Predložil súdu originál zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo jeho právo. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 2. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák.č.191/50 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného neboli vznesené žiadny námietky. 3. Je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. 4. Upozornil na § 17 ZŠZ (jeho znenie opätovne citoval). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak

môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 5. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči nemu, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli žalovaného) prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovaného na nich ani upozorniť (§ 5 ods.1 O. s. p.). 6. Považuje za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru žalovaného o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zák. o spotrebiteľských úveroch č.258/01 Z. z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zák. súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a p. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods.6 a použitia spojenia v čase vyplnenia ako aj zo slov vyplnenú veriteľom, je zrejmé, že zákonodarcu pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie v čase vystavenia, resp. by vylúčil vyplňovanie znenie zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. Zároveň doplnil svoju právnu argumentáciu o uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu trval „na podanom odvolaní a žiadal zmeniť rozsudok tak, že sa návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania.

Žalobca podaním (č.l.116) z 21.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl.7 „Nariadenie“ Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávnych prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl.7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd vydá rozsudok v skrátanom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

Podľa § 208 O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 222 ods.2 O. s. p. odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie žaloby späť, alebo schváli zmier.

Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanému 2.5.2016 (doručenka pri č.l.117), avšak sa k nemu nevyjadril, aj keď na to bol vyzvaný uznesením 5Co/367/2015-117 z 27.4.2016, ktoré mu bolo doručené tiež 2.5.2016 (doručenka pri č.l.117).

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O. s. p., možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p., pripustil späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a v ostatnej časti rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením

v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, lebo námietka žalovaného, že uplatnený nárok je premlčaný nie je opodstatnená a to z dôvodov, na ktoré poukázal žalovaný vo svojom podaní z 29.4.2015

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca mal aj v odvolacom konaní plný úspech, preto by mali právo na náhradu jeho trov a to za podanie z 29.4.2015, avšak odmena ani náhrada hotových výdavkov jeho zástupcu mu nemohla byť priznaná, lebo toto podanie neobsahuje nijaké procesne významné skutočnosti, z toho dôvodu trovy spojené s týmto úkonom nemožno považovať za potrebné na účelné uplatňovanie práva. Žalovaný nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.